

der sker fradrag i ydelsen. Starthjælpen skal kun reduceres med en del af indtægten fra almindeligt arbejde, nemlig den del som ligger ud over 28 kr. pr. time imod 11,50 kr. i det nuværende system.

Anders Samuelson (RV):

Jeg vil alligevel gerne bede ministeren om at forholde sig konkret til KL's hørings svar, og jeg tillader mig at citere derfra:

»... at det lave forsørgelsesniveau vil afstedkomme et meget stort antal ansøgninger om økonomisk hjælp i særlige tilfælde. Starthjælpen/introduktionshjælpen ligger efter forslaget betydeligt under den tidligere lavere integrationsydelse gældende fra den 1. januar 1999 til den 1. februar 2000, og allerede dengang viste Indenrigsministeriets evaluering, at der var behov for et stort antal enkeltydelser.«

Hvordan forholder ministeren sig til det? Er det grebet ud af luften af KL, eller kan man forvente, at ordningen faktisk vil blive noget dyrere, end der forventes i lovforslaget?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi forventer mindre udgifter i starten og lidt større udgifter senere hen, for på sigt vil der komme flere på starthjælp. Udgifterne til etablering m.v. må imidlertid ventes at være afholdt i den periode, de pågældende var på introduktionsydelse, og merudgifterne i forhold til, at de pågældende havde været på kontanthjælp, skønnes således som nævnt at være begrænsede.

For så vidt angår spørgsmålet om kommunernes udgifter i forbindelse med det her, skal vi jo så diskutere med kommunerne, hvorledes systemet fremover skal være. Men det er klart, at der skal være et økonomisk incitament for kommunerne til ikke at give overdrevent mange penge ud på området.

KL 13.55

Anders Samuelson (RV):

Nej, for dermed kommer de to spørgsmål til at hænge sammen, og her begynder systemet jo at falde fra hinanden set fra regeringens side.

Vi kan altså 1) konstatere, at der er en række grupper, for hvem det ikke har noget som helst med arbejdsmotiverende faktorer at gøre, at man sænker ydelsen, og at der 2) er det spørgsmål tilbage, om man kan sende et afskrækkende signal ud i verden, så flygtninge ikke vælger at

komme herop, specielt ikke de handicappede og de gamle.

Hvis det hele falder til jorden, fordi kommunerne alligevel bliver tvunget til for at opretholde et anstændigt niveau at give nogle ekstre ydelser, hvor er så sammenhængen i regeringens politik? Er der noget som helst belæg for, at tingene faktisk kommer til at hænge sammen, jf. KL's hørings svar? Jeg vil gerne have, at ministeren prøver at komme et svar på det spørgsmål lidt nærmere.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at vi ved samtaler med kommunerne kan indrette et sådant refusionssystem, at der ikke vil være noget stort incitament for kommunerne til at yde denne hjælp.

Anders Samuelson (RV):

Det må jeg så konkludere derhen, at da man må gå ud fra, at kommunerne heller ikke har ruttet med pengene under den tidligere regering og altså ikke har givet ud over, hvad der direkte er lovbefalet, må man også gå ud fra, at hvis forventningen om, at der faktisk ikke vil blive ret mange ekstra udgifter, skal holde stik, vil der komme en række ændringsforslag til andre love for at få det til at hænge sammen. Ellers skal man jo faktisk lave en aftale regeringen og kommunerne imellem, som gør, at kommunerne tvinges til at udbetale lavere ydelser eller lavere tillægsydelse, end der faktisk er påbudt efter loven, og det er vel ikke forventeligt, at regeringen vil bruge den arbejdsform?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

De pågældende forhandlinger hører ikke under mit ministerområde, så jeg vil henvise til, at man stiller spørgsmålet til andre ministre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1446

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:
Villy Søvndal (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange kommuner der i øjeblikket er under Indenrigs- og Sundhedsministeriets administration, herunder oplyse om årsagerne?«